

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/35/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115010397
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugeľ
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8115010397.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugeľa a sudcov JUDr. Petra Farkaša a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.09.2015, v trestnej veci proti obžalovanému V. P., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/34/2015 zo dňa 01.06.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného V. P..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov uznal obžalovaného V. P. za vinného v bode 1/ rozsudku z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., v bode 2/ rozsudku z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 27.10.2014 osobne prevzal v X., okr. N. výzvu Okresného súdu Prešov na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody s nástupom najneskôr do troch dní od doručenia výzvy do Ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody v K., ktorý trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T 71/14 zo dňa 25.9.2014, pričom po prevzatí tejto výzvy dňa 27.10.2014 požiadal Okresný súd Prešov o odklad výkonu trestu, kde na základe uznesenia Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T 71/14 zo dňa 13.11.2014 mu bol výkon trestu odložený do 25.12.2014, kde uvedené uznesenie si prevzal dňa 1.12.2014, avšak na výkon tohto trestu bez vážneho dôvodu nenastúpil a bol do neho dodaný až dňa 16.1.2015,

2/ dňa 4.1.2015 v čase okolo 21.00 hod. prišiel k objektu spol. LOMEX s.r.o. so sídlom X., Ul. H. č. XX, okr. N., kde zistil, že okno na jednej z kancelárie je pootvorené, toto si bez použitia násilia otvoril, vošiel do kancelárie, túto prehľadal a z kancelárie dispečingu ukradol notebook zn. Lenovo IdealPad B 590 v hodnote 221,- Eur, čím pre poškodeného spol. LOMEX s.r.o. so sídlom H., Y. XXX/X, okr. N. spôsobil krádežou škodu vo výške 221,- Eur a taký čin spáchal, hoci bol za obdobný čin, priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v predchádzajúcich 12 mesiacoch postihnutý a to rozkazom Okresného úradu Prešov, odbor všeobecnej vnútornej správy o uložení sankcie za priestupok zo dňa 24.1.2014, číslo konania PR.04258/2014/0135, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.2.2014 a tento čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacov odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T 71/14 zo dňa 25.9.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.9.2014.

Za to mu súd uložil:

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa §

37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákon ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku, do zápisnice o hlavnom pojednávaní zahlásil odvolanie obžalovaný a to do výroku o treste.

Odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnil, pričom uviedol, že v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu. Spáchanie skutkov už pri svojom výsluchu konanom dňa 25.2.2015 oľutoval a k spáchaniu trestnej činnosti sa dobrovoľne priznal. Pri rozhodovaní o uloženom treste prvostupňový súd nezohľadnil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n), kedy orgánom činným v trestnom konaní napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti. Z uvedeného dôvodu pri ukladaní trestu mal súd prvého stupňa vychádzať z rovnováhy poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Zároveň, keďže mu pred odsudzujúcim rozsudkom bol právoplatne uložený iný trest odňatia slobody, ktorý je podľa jeho názoru, dostatočný vo vzťahu k závažnosti trestnej činnosti, mal súd prvého stupňa aplikovať ustanovenie § 43 Tr. zák. a mal v tomto prípade upustiť od uloženia ďalšieho trestu.

Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti podľa § 322 Tr. por. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, eventuálne, aby sám rozhodol tak, že v zmysle § 43 Tr. zák. upustí od uloženia ďalšieho trestu, prípadne mu uloží miernejší trest, ako to urobil súd prvého stupňa.

Na základe odvolania obžalovaného krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd rozhodnutie o treste, keďže obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie a toto bolo prijaté, odôvodnil tým, že obžalovaný V. P. je hodnotený všeobecne. Z evidencie priestupkov bolo zistené, že bol rozkazom o uložení sankcie za priestupok zo dňa 24.01.2014 Okresným úradom Prešov, odbor všeobecnej vnútornej správy, PR. 04258/2014/0135/Če uznaný vinným zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. v platnom znení so sankciou pokuta vo výške 15,- Eur a od 1.1.2010 sa dopustil ďalších piatich priestupkov.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že bol doposiaľ 9-krát súdne trestaný, pričom okresný súd zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 6.2.2015, sp. zn. 3T 70/13 bol uznaný vinným z prečinu podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, kde súd upustil od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Prešov zo dňa 9.12.2007 sp. zn. 4T 87/07.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T 87/14 zistil, že obžalovaný V. P. bol rozsudkom zo dňa 15.4.2015 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov so zaradením do ústavu pre jeho výkon so stredným stupňom stráženia. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 1.5.2015.

Trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 23.2.2015 bol uznaný z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia. Tento trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 16.4.2015.

Súd ďalej vychádzal z poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom zistil, že obžalovaný sa ku skutku priznal a tento oľutoval, čo posúdil okresný súd ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Na druhej strane obžalovanému priťažuje v zmysle § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona tá skutočnosť, že sa dopustil viacerých trestných činov a doposiaľ už bol súdne trestaný.

Z pripojených spisov Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T 87/14 a 4T 14/2015, ako aj z registra trestov okresný súd zistil, že skutok, pre ktorý bol uznaný vinným v konaní pod sp. zn. 6T 87/14 sa stal dňa 16.8.2014 a v konaní pod sp. zn. 4T 14/15 sa stal dňa 31.7.2014, teda skôr, než bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 25.9.2014, sp. zn. 4T 71/14. Týmto rozsudkom, právoplatným dňa 25.9.2014, bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody nepodmienečne v trvaní 10 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, za súčasného zrušenia výroku o treste uloženého rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 24.3.2015, sp. zn. 41T 111/13, právoplatným dňa 24.3.2013.

Skutky, pre ktoré bol obžalovaný uznaný vinným v konaní pod sp. zn. 6T 44/2015, sa stali dňa 27.10.2014 a 4.1.2015, teda skôr, ako bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 6.2.2015, sp. zn. 3T 70/13, avšak týmto súd upúšťal od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Prešov zo dňa 9.12.2007, sp. zn. 4T 87/07. Z registra je zrejmé, že rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 4T 87/07 bol vyhlásený dňa 9.12.2007 a nadobudol právoplatnosť dňa 30.12.2008, kde aj tento trest bol súhrnný a bol zrušený výrok o treste, pri rešpektovaní zásad pri ukladaní súhrnného trestu, uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 23.3.2007, sp. zn. 6T 20/07. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa nejednalo o čiastkové útoky toho istého trestného činu, nakoľko rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 25.9.2014, sp. zn. 4T 71/14 prerušil ich súbeh a zároveň neboli splnené podmienky ani na uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona

Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto okresný súd ukladal samostatný trest.

Okresný súd ďalej uviedol, že za prečin krádeže podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona možno uložiť trest odňatia slobody na šesť mesiacov až tri roky, za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trest odňatia slobody až na dva roky.

S prihliadnutím na tieto vyššie uvedené skutočnosti, ako aj to, že je zjavné, že ani predchádzajúce právoplatné odsúdenia, ako aj prípadný samotný výkon trestu nevedli k dostatočnej náprave obžalovaného, dospel okresný súd k záveru, že uloženie iného trestu než nepodmienečného, by zjavne nevedlo k dosiahnutiu účelu trestu podľa Trestného zákona, a preto mu uložil nepodmienečný trest odňatia slobody podľa zásad ukladania úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona a za súčasnej prevahy prítiažujúcich okolností trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov ukladaný s odkazom na znenie § 38 ods. 4 Trestného zákona pri zvýšení dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3.

Tento trest považoval okresný súd za primeraný a dostatočný na zabezpečenie účelu Trestného zákona a dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie.

Nakoľko bol obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, súd ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania obžalovaného ako aj dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní dospel k záveru, že okresný súd na zistenie pomeru páchatel'a pri ukladaní trestu postupoval v súlade so zákonom. Krajský súd poukazuje na dôvody rozhodnutia okresného súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje.

Čo sa týka odvolania obžalovaného, keď tento namietal nepriznanie poľahčujúcej okolnosti, napomáhanie orgánom činným v prípravnom konaní, tu krajský súd poukazuje na hlásenie o použití donucovacieho prostriedku zo dňa 16.1.2015 od Obvodného oddelenia Policajného zboru Lipany, z ktorého je zrejmé, že museli byť použité donucovacie prostriedky, nakoľko bola dôvodná obava, že sa obžalovaný pokúsi o útek.

Vzhľadom na túto skutočnosť nepovažoval krajský súd za potrebné meniť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a priznať obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., že napomáhal orgánom činným v trestnom konaní.

Vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho doterajší život, priestupkové spisy ako aj spisy oboznámené krajským súdom na verejnom zasadnutí a okresným súdom na hlavnom pojednávaní, dospel aj krajský súd k záveru, že na nápravu obžalovaného nie je možné použitie iného trestu ako trestu nepodmienečného. Správne preto postupoval okresný súd, keď uložil obžalovanému pri existencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l/ a priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov. Takýto trest považuje aj krajský súd za trest, ktorý je potrebné obžalovanému uložiť a to s prihliadnutím na tú skutočnosť, že obžalovaný už bol vo výkone trestu odňatia slobody a ani to mu nebránilo v páchaní majetkovej trestnej činnosti za účelom zabezpečenia si finančných prostriedkov. Preto podľa názoru krajského súdu, nepripadalo do úvahy rozhodnutie o upustení od uloženia ďalšieho trestu, prípadne uloženia trestu miernejšieho.

Nepochybil okresný súd, keď obžalovaného pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., nakoľko obžalovaný v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním žalovanej trestnej činnosti už bol vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné v zmysle ustanovenia § 319 Tr. por. zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.